Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 25/2015
27.08.2015. године
Б е о г р а д

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Гордане Ајншпилер-Поповић и Браниславе Апостоловић, чланова већа, у привредном спору по тужби тужиоца Дирекција за грађевинско земљиште и изградњу Београд из Београда, кога заступа пуномоћник Д.С., адвокат из Б., против туженог П. з. п., г. и д. Н. д.о.о. из Б., кога заступа пуномоћник Ж.С., адвокат из Б., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж бр. 6675/14 од 09.10.2014.године, у седници већа одржаној дана 27.08.2015.године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против става другог изреке пресуде Привредног апелационог суда Пж бр. 6675/14 од 09.10.2014.године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Привредног суда у Београду П бр. 7511/13 од 05.06.2014. године, у ставу првом изреке дозвољено је објективно преиначење тужбе. Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужиоцу на име главног дуга и обрачунате законске затезне камате исплати износ од 18.911.750,00 динара, као и законску затезну камату на износ главног дуга од 11.257.859,00 динара почев од 17.03.2014.године па до исплате, у свему према Плану реорганизације туженог од 16.07.2012.године који је потврђен решењем тога суда Ст 174/11 од 03.08.2012.године. У ставу трећем изреке одбачен је компензациони приговор туженог у изнсоу од 8.132.442,10 динара, са законском затезном каматом почев од 14.10.2009.године па до исплате. Ставом четвртим изреке обавезан је тужени да тужиоцу исплати износ од 313.449,00 динара на име трошкова парничног поступка.

Привредни апелациони суд је пресудом Пж бр. 6675/14 од 09.10.2014. године у ставу првом изреке одбио као неосновану жалбу туженог и потврдио првостепену пресуду Привредног суда у Београду у ставу првом изреке и делу става другог изреке којим је обавезан тужени да плати тужиоцу износ од 11.257.859,00 динара у свему према Плану реорганизације туженог од 16.07.2012.године који је потврђен решењем тог суда Ст 174/11 од 03.08.2012.године, као и у ставовима трећем и четвртом изреке. Ставом другим изреке другостепене пресуде преиначена је првостепена пресуда у делу става другог изреке, којим је обавезан тужени да плати тужиоцу износ од 7.653.891,00 динара у свему према плану реорганизације туженог од 16.07.2012.године који је

потврђен решењем тога суда Ст 174/11 од 03.08.2012.године и у том делу је тужбени захтев одбијен као преурањен.

Против става другог изреке другостепене пресуде, тужилац је преко пуномоћника благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, када је другостепени суд одлучио да тужиоцу не припада законска затезна камата у износу од 7.653.891,00 динар.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом члана 403. важећег ЗПП, који се примењује на основу члана 506. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11) и члана 23. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ 55/14) и одлучио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужба је у предметном спору поднета 14.10.2009.године са захтевом за исплату износа од 5.170.777,91 динар који је у себи садржао главни дуг и затезну камату. Поднеском од 17.04.2014.године тужба је преиначена на износ од 18.911.750,00 динара који је у себи садржао износ главног дуга од 11.257.859,00 динара и законску затезну камату у износу од 7.653.891,91 динар. Тужбени захтев је правноснажно усвојен за износ главног дуга, а ревизијом тужиоца побија се пресуда другостепеног суда у ставу другом изреке којим је преиначена првостепена пресуда и одбијен тужбени захтев за исплату 7.653.891,00 динар који износ представља обрачунату законску затезну камату на износ главног дуга и по својој правној природи представља споредно потраживања.

Одредбом члана 28. ЗПП прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним овим законом меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

Следом цитиране законске одредбе, ревизија којом се побија другостепена пресуда само у погледу одлучивања другостепенго суда о камати као споредном тражењу, што је овде случај није дозвољена. Чињеница да је другостепени суд у погледу законске затезне камате као споредног тражења преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев не води дозвољености ревизије тужиоца по одредби члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, којим је прописано да је ревизија увек дозвољена, ако другостепени суд преиначи пресуду и одлучи о захтевима странака, јер се иста законска одредба не примењује ако се ради о камати као споредном потраживању.

На основу изложеног и члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је ревизију тужиоца одбацио као недозвољену.

Председник већа-судија,
Бранко Станић,с.р.